

ΒΙΚΥ ΖΑΓΚΑΒΙΕΡΟΥ-ΒΟΥΡΒΟΥΛΗ, *Ἡ προσφορά τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας στὴν ἐξέλιξη τῶν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν*, Ἐκδ. Ἐπικαιρότητα.

Τὸ βιβλίο “Ἡ προσφορά τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας στὴν ἐξέλιξη τῶν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν” τῆς Βίκυ Ζαγκαβιέρου-Βούρβουλη εἶναι μία ἔρευνα γιὰ τὴν γενετική σύνδεση τῶν Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν καὶ ἰδιαίτερος τῶν λατινογενῶν μὲ μία μητέρα γλῶσσα, τὴν ἑλληνική, ποὺ ἀποτέλεσε τὸ ὑπόβαθρο ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐστηρίχθησαν αὐτές. Σήμερα εἶναι ἀποδεκτὸ ἀπὸ πολλοὺς Εὐρωπαίους γλωσσολόγους ὅτι ἡ ἀρχαία ἑλληνική γλῶσσα εἶναι ἡ πλέον κατάλληλη γιὰ τὴν μελέτη τῶν γλωσσικῶν φαινομένων τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, γιατί αὐτὴ ἔχει συνέχεια ἐπὶ τρεῖς καὶ πλέον χιλιετίες, χωρὶς διακοπή. Ἡ ἑλληνική εἶναι ἡ μοναδικὴ γλῶσσα στὸν κόσμο ποὺ ἔχει πληρότητα, ἔχει τὴ δύναμη νὰ συνθέτει ἔννοιες καί, ὅπως ἀναφέρει ἡ ἑλληνίστρια, Ζακλίν ντέ Ρομιγύ, ἔχει τὸ χάρισμα τῆς περιεκτικότητας καὶ τῆς σαφήνειας. Πολλὰ γλωσσικά στοιχεῖα καὶ γλωσσικὲς ρίζες πέρασαν στὴν Δύση ἀπὸ τὸν 8^ο π.Χ αἰῶνα μὲ τὸν ἀποικισμό τῶν Ἑλλήνων ἀλλὰ καὶ ἀργότερα τὸν 15^ο μ.Χ. τῆς Ἀναγέννησης. Πολλὰ παραδείγματα αὐτούσιων λέξεων τῆς ἑλληνικῆς στὶς Εὐρωπαϊκῆς γλώσσες θὰ βροῦμε στὸ βιβλίο αὐτὸ τῆς Βίκυ Ζαγκαβιέρου. Οἱ λέξεις αὐτές ἀποτελοῦν ἐπιστημονικὴ ὀρολογία στὸν χῶρο τῆς Ἐπιστήμης καὶ ἰδιαίτερος τῆς Ιατρικῆς, στὸν χῶρο τοῦ Πολιτισμοῦ καὶ τῆς Οἰκονομίας. Παραθέτω ἑνδεικτικῶς μερικά: Στὴν Ιατρικὴ ὀρολογία: anaemia, anaesthesia, antiseptic, aorta, bronchitis, bubo-noccele, dermatology, Kyphosis, lemphoma, laringitis, melanoma, metabolism, metastasis κ.λ.π. Στὸν Πολιτισμό: anthropology, athletic, automatic, autonomy, ethnology, ethnography, democracy, glossology, gynaecocracy, idealism, history, lexicon, machine, music, pentagram orchestra, theatre, technology κ.λ. Στὴν Οἰκονομία: program, system, analyse, arithmetic, code, diagram, euro, grammar, isologous, isometric, logotype, logarithm, logistics, statistics κ.ά.

Τὸ βιβλίο ὁμως στὸ κύριο μέρος του ἀσχολεῖται ὄχι μὲ τις αὐτούσιες λέξεις, ὅπως αὐτές πέρασαν στὰ εὐρωπαϊκὰ λεξικά ἢ τὴν ἐπιστημονικὴ ὀρολογία, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀντιστοιχία τῆς γλωσσικῆς ρίζας ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς καὶ πῶς αὐτὴ ἢ ρίζα πέρασε στὶς λατινογενεῖς γλώσσες καθῶς καὶ στὴν Ἀγγλικὴ καὶ στὴν Γερμανικὴ καὶ γονιμοποίησε τὸν εὐρωπαϊκὸ λόγο. Ἡ παραγωγή λέξεων ἀπὸ

τὴν ἴδια ρίζα μὲ τὴν σημασία τους σὲ κάθε εὐρωπαϊκὸ λεξιλόγιο καὶ μὲ τὸν συνδυασμὸ τῶν προθέσεων μὲ τὸν ὁποῖον δημιουργοῦνται ἀκόμα περισσότερες λέξεις, ἀποτελεῖ τὴν κύρια μελέτη καὶ τὴν ἔρευνα τῆς συγγραφῆς, ἡ ὁποία βέβαια δὲν ἐξαντλεῖ τὸ θέμα, ἀλλὰ δίδει οὐσιαστικὸ ἔναυσμα γιὰ περαιτέρω μελέτες.

Σπύρος ΠΑΡΓΙΝΟΣ